

ватъ мѣджъ, и юнакъ. Прочее отишла войската Індійска на помощь Даріева.

ДАРІЙ ОТИВА ВРЖХЪ АЛЕКСАНДРА.

Дарій като чѣлъ защо дошла войската Індійска, събрахъ и неговата си, написавъ, и наметърихъ 1000: хілады, и тръгнахъ на вой. После пратихъ соудатели да потържатъ войската Александрова. А Александръ уловихъ соудателите, и ги вѣскачихъ на едно високо мѣсто: и повелихъ на войската си да се въоръжи, и ги раздѣлихъ на чинове. Соудателите като видѣли войската Александрова, зачудили се. После повелихъ Александръ да имъ дадатъ Македонски орѣжъ, и рекъхъ имъ: харизвамъ ви животътъ, идете при Господаря си, и когато дойдете на войтъ, тѣ орѣжъ дръжете за да вы не виватъ Македонците. Тѣи си отишли, и ги пытали началниците Індіискій за войската Александрова, а тѣи имъ река: много войска видѣхъме, мѣжественна съсѣ сила, и безъ устрашеніе, и конѣте имъ са много избрани, сичките силни. Войската Індійска като чѣла това, уплашила се и като насила отивала на войтъ. Дарій се разнѣвилъ и повелихъ да отрежатъ язичите на-соудателите, за да не похваляватъ Александра.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ БІЕ СЪ ПЕРСЫТЕ И ІНДИТЕ.

Събрахъ войската Персидска и Індійска и отишли на войтъ, и като се размѣсили, ударихъ се съ копѣтата, и тѣтакси дѣхнахъ силенъ вѣтъръ, и вдигнахъ прахъта отъ земята до